

DOPISY

DOPISY LAICKÉHO SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

Papež o trojičním aspektu znamení kříže

V neděli Nejsvětější Trojice promluvil Benedikt XVI. po Andělu Páně k poutníkům o trojičním tajemství. „Bůh nežije v osamělosti, je spíše nevyčerpatelným zdrojem života“, řekl. To, že Bůh není sám, vidíme na velikosti a mnohotvárnosti Universa. „V každé buňce je vtištěno jméno Trojice. Všechno totiž vzniká z lásky a je orientováno k lásce. Všechno je neseno láskou.“

„Znamením kříže vyznáváme naši víru v Trojjediného Boha. Otec ve svém Synovi zjevil svou lásku k nám, lidem, a v Duchu svatém nám daroval nový život Božích dětí. Celým srdcem chceme milovat Boha a tak zvěstovat lidem tajemství jeho lásky. Kéž nás trojjediný Bůh uchová ve své víře“, uzavřel papež.

Zdroj: Kathnet, *převzato z Res Claritatis*

Nepřehlédněte na str. 11
svolávací listinu
k říjnovým volbám rady
našeho MS!!

Vizitační protokol po vizitaci magistra Řádu 2009

FRATRES ORDINIS PRÆDICATORUM

CURIA GENERALITIA

Bratru Benediktu Mohelníkovi OP, provinciálovi,
a všem bratřím České provincie

Nejdříve bychom rádi vyjádřili co nejupřímnější vděčnost za bratrské přijetí, kterého se nám dostalo od každé jednotlivé komunity. Během vizitace jsme si mohli promluvit s vámi všemi s výjimkou dvou bratřích, kteří se s námi z různých důvodů nemohli setkat. Nemohli jsme hovořit s bratrem Janem Vianneyem pro jeho nemoc, ale navštívili jsme ho v jeho cele. Velmi nás potěšilo setkání s naším bratrem biskupem Dominikem Dukou v Hradci Králové. Jsme vám velice vděční za dobrý plán vizitace. Měli jsme dost času popřemýšlet o vašich názorech a plánech, porozumět vašim rozhodnutím, radostem i obavám. Vítali jsme každou příležitost, kdy jsme se mohli účastnit vašich modliteb a slavit s vámi eucharistií. S radostí jsme se setkali i s našimi mniškami z obou komunit, ve Znojmě a v Praze - Lysolajích.

Potěšila nás setkání a rozmluvy s kongregačními sestrami a s dominikánskými laiky, která proběhla v Praze, Plzni a Olomouci. Při rozhovoru s oběma zástupci církevní hierarchie v ČR - kardinálem Miloslavem Vlkem, arcibiskupem pražským, i arcibiskupem Janem Graubnerem v Olomouci - jsme měli příležitost pochopit širší kontext života církve ve vaší zemi a dozvědět se o vaší plodné spolupráci s místní církví.

Vaše dobrá vůle a trvalá ochota hovořit o vlastních zkušenostech, radostech a obavách přispěla k tomu, že naše poslání nebylo těžké, a při zajímavých rozhovorech s bratřimi jsme se sami měli čemu učit. Znovu se potvrdilo, že kanonická vizitace přináší vzájemné obohacení v duchu řádu a že je důležitá jak pro ty, kdo vizitují, tak pro ty, kdo jsou vizitováni.

Vaše otevřenost a přízeň nám pomohla připravit se na setkání s provinční radou a také přispěla k sestavení tohoto dopisu, který je závěrečným aktem kanonické vizitace. (...)

Někdo si může myslet, že takové shrnutí je nadbytečné nebo dokonce zlomyslné. Ale každá kanonická vizitace je jako ladění hudebního nástroje. Každá komunita, každá provincie je jako přesný, vzácný nástroj evangelizace. Každý dobrý nástroj se jistě musí ladit. Cílem ladění je ověřit, zda nástroj dobře funguje a správně zní, aby

ho pak bylo možno co nejlépe použít k hudební interpretaci. „Naladit“ nástroj není totéž, co „interpretovat“ na něm melodii. Při ladění jeden a týž člověk vyluzuje stále stejné tóny, profukuje nástroj, přehrává na něm do omrzení pár akordů, otáčí sem tam kolíky. Tyto zvuky nebývají vždycky příjemné: to, co je opravdu dobré, příjemné a dokonalé, je sám koncert!

Celková situace

Dvacet let po pádu berlínské zdi, poté, co jste po léta hledali způsob, jak budovat svou provincii a jak v ní společně žít, máte dost důvodů říci, že váš koncert bude znít dobře.

Vizitace začala slavností, při níž bratr Šimon, bratr spolupracovník, složil slavné sliby. Tato slavnost byla jedním z mnoha znamení naděje, s nimiž jsme se ve vaší provincii setkali. Přitom „slavná profese je prvním znamením rovnosti všech bratří řádu. Přítomnost bratří spolupracovníků v našich komunitách nám připomíná a pomáhá nám si uvědomovat, že to, co nás sjednocuje, je naše řeholní profese.“ (AGK Providence 2001, č. 286) Slavení profese bylo tedy znamením naděje, důvěry a bratrství.

Vnímali jsme i další znamení naděje: navzdory různým problémům, jaké v našem životě nikdy nechybí, se bratři nesnaží na někoho svalit vinu, neobviňují se navzájem ani se nevymlouvají na těžkou minulost. S vědomím obtíží, které mohou vznikat už z nízkého počtu bratří v provincii spolu se zjevnými generačními rozdíly i rozdíly ve formaci, se bratři snaží činit rozhodnutí směřující do budoucna.

Vidíme, že přechodné období skončilo. Nastal čas nových úkolů.

Dvacet let nestačí k tomu, aby se vybuodovala úplně nová skutečnost, aby se vystavělo všechno, co bychom si přáli, ale stačí to na to, abychom přestali naříkat na minulost, na komunismus a na všechno, o co jsme přišli.

Formace

Dalším optimistickým znamením pro budoucnost vaší provincie je poměrně velký počet bratří ve formaci. Měli bychom děkovat Pánu, že po určité přestávce se smíte radovat z nových povolání.

S velkou nadějí a ochotně čekáte na dobu, kdy se bratři, kteří prodělávají období formace v toulouské provincii, připojí k dominikánské komunitě v České republice. Před několika lety jste učinili náročné rozhodnutí poslat bratry do Francie. Byl to od vás krok

pokory, když jste rozeznali, že nemůžete poskytnout náležitý proces formace klerikům v Olomouci a že nemáte dost možností dát jim všechno potřebné k tomu, aby se stali dobrými dominikány.

Nyní lze říci, že toto rozhodnutí bylo velmi moudré, prozřetelnostní. Na tomto názoru se shodují jak bratři v České republice, tak klerici, kteří pobývají nyní ve Francii.

Zároveň bychom měli připomenout, že spolupráce s toulouskou provincií je užitečná nejen pro vás, nýbrž i pro francouzské bratry, jejichž život obohacuje.

Také je samozřejmé, že to bylo rozhodnutí na určitý čas: neměli byste upustit od plánu vybudovat postupně vlastní studium. Pro jeho budoucnost je nutné, abyste šli velmi trpělivě za naplněním vlastních plánů a abyste položili dobré základy.

Nutno říci, že vaši bratři studující ve Francii dostávají dobrou intelektuální a duchovní formaci. Zároveň žijí společný život, účastní se kapitul, a tak získávají poznání, které bude bezpochyby cenné pro celou provincii, kde byl společný život po celou řadu let přerušen. (...)

Pastorace povolání

Kromě péče o bratry ve formaci bychom měli být připraveni věnovat více energie a sil péči o nová povolání pro náš řád.

Především bychom měli mít na paměti, že každé povolání je darem od Boha. To Bůh volá, on posvěcuje, jemu člověk odevzdává svou vůli a s ním uzavírá smlouvu. Proto prosíme „Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň“ (Lk 10, 2).

Také nesmíme zapomenout, že péče o povolání nemá být honem na ně. Nespočívá jen v hledání a získávání vhodných kandidátů pro řád. O povolání je třeba pečovat během celého života. Sám proces péče o povolání nezačíná tím, že se ohlížíme po někom, kdo by se „hodil“. Na prvním místě bychom měli pečovat o své vlastní povolání, a to až do posledního dechu.

Nejlepším způsobem péče o povolání je náš život, svědectví bratrského života a služby lidem, naše kázání.

Mnoho bratří nám řeklo, že vaše provincie potřebuje tvář, konkrétní „image“. Kým je dnes dominikán v České republice? Jakou tvář uvidí mladý muž, který se na vás dnes podívá?

Máme-li zájem o nová povolání, musíme se setkávat s mladými lidmi. Kde je hledat? Na univerzitách, ve školách, v duchovní správě studentů a mládeže: to jsou místa, kde se lze obvykle s mladými setkat.

Je důležité otevřít mladým lidem prostor, kde žijeme. (...) Pomohlo by však, kdybyste jim poskytli nějaký prostor, kde by mohli být spolu, setkávat se s bratřími a cítit se jako doma.

Poslání

Od péče o povolání, o níž byla řeč, se přirozeně dostáváme k problému apoštolského poslání vaší provincie. Z rozhovoru s bratřími vyplynulo, kolik zajímavých a důležitých věcí děláte pro církev. Bratři mají různé talenty a rozličné životní zkušenosti, což se odráží v celé řadě pastoračních iniciativ, jimiž se můžete v provincii zabývat. Taková různorodost částečně vyplývá také z různosti a četnosti existujících potřeb. Je to dobré znamení, neboť bychom měli být stále pozorní vůči tomu, k čemu nás vybízí konkrétní místo a doba.

Přítom však nesmíme zapomínat, že nelze uskutečnit všechno ani není možné reagovat na každý podnět. Je dobře, když naše ochota pomáhat lidem nezná mezí, ale v každodenní práci musíme brát v úvahu různá omezení: počet bratří, jejich možnosti a průpravu. Neměli bychom dělat z apoštolátu provincie jakýsi duchovní supermarket.

Z tohoto důvodu by provincii pomohlo, kdyby se zaměřila na určité priority, jasně formulované a stále znovu ověřované provinčními kapitulami. Když se vytváří seznam priorit, je třeba se vyvarovat toho, aby byl příliš dlouhý. Neměl by to být soupis všeho, co děláme. To je vhodné zdůraznit, protože mnozí bratři, kteří budou spolupracovat na jeho vytvoření, by mohli být v pokušení vložit do něj své vlastní aktivity. Kromě toho platí, že když se budoucí činnost zaměřuje na příliš mnoho věcí, priority přestávají být prioritami.

Abychom se zmíněnému pokušení vyhnuli, stačí si uvědomit, že seznam priorit není výlučný. Říci si, jaké jsou hlavní linie, neznamená vyloučit všechno ostatní.

Cílem je soustředění sil, náležité uskutečnění důležitých misijních úkolů. Je zřejmé, že to bude čas od času od některého bratra vyžadovat, aby se vzdal práce, jež má podle něho klíčový význam, nebo díla, do něhož vložil hodně energie. Nesmíme však zapomínat, že jako bratři Kazatelé tvoříme kázící komunitu, a ne jenom komunitu kazatelů.

Mnozí bratři nám kladli otázku ohledně přítomnosti dominikánů ve farnostech. Neměli bychom se pokusit najít způsob, jak se z této činnosti vyvázat?

Dnešní situace místních církví v mnoha zemích často nutí bratry přijímat farnosti. V některých oblastech je farnost nejlepším a nejpříhodnějším místem pro naši službu slova. Podstatnější je tedy otázka, jestli vedeme svěřenou farnost v dominikánském stylu nebo se spoléháme na obvyklé metody diecézního kněžstva. V naší době přestává být farnost, i pod vedením diecézních kněží, chápána jen jako místo, kde se pravidelně vysluhují svátosti. Moderní farnost je komunitou věřících, kteří sdílejí společnou zodpovědnost za rozvoj církve. (...)

Farní společenství pod vedením komunity bratří Kazatelů může být vhodným místem, kde lze naplňovat dominikánské charisma. (...)

I když nám farní život otevírá různé perspektivy, neznamená to, že by se této činnosti měli věnovat všichni bratři. Jako dominikáni se máme snažit najít cestu k těm, kdo jsou z jakéhokoli důvodu vzdáleni všem formám farního i církevního života. Většina bratří se shodla na tom, že jednou z našich priorit v České republice se musí stát hlásání evangelia nevěřícím.

Další zjevnou prioritou je péče o rodiny a jejich doprovázení. Pevný základ rodinného života je zárukou budoucnosti církve (i příštích povolání): tento výrok možná zní banálně, ale není pro všechny samozřejmostí. Přitom sama instituce rodiny je v moderní kultuře stále více ohrožena.

Když se zvažují priority a cesty, jak soustředit síly, člověk se může ptát, zda je nutné, aby provincie měla šest domů. Samozřejmě, že je to dost na poměrně malou provincii. Přesto nám připadá, že za stávajících okolností by nebylo moudré rezignovat na žádný z nich. Nikdy nemáme usilovat o zavírání domů. Můžeme některý dům zavřít jen kvůli pozitivním cílům, nebo když přesně víme, kam zaměřit síly, které se nám tím uvolní.

Praha

V diskusi o problémech provincie ohledně vlastního poslání jsme se rozhodli zvýraznit projekt spojený s pražským konventem. Tento projekt bratry nejvíce přitahuje. (...) Svědčí o tom, že jste si vědomi významu dominikánské přítomnosti v hlavním městě své země. Sama podstata vaší identity, identity českých dominikánů, je úzce spjata s Prahou.

Vybízíme bratry, aby pokračovali v uskutečňování této iniciativy, a také vás nabádáme, abyste otevřeně diskutovali o tom, jakou podobu bude projekt mít. (...) Když bude všechno, co souvisí

s realizací projektu, průhledné, bude to nakonec zárukou jeho správného uskutečnění.

Přitom je třeba mít na paměti, že projekt má dva klíčové aspekty: hmotný a pastorační. Je důležité stavět nejen zdi kláštera, ale pokládat pevné základy i pro budoucí pastorační bratří. Měli byste se zamýšlet nad přípravou bratří a také si všimnout, kdo k vám do kostela přichází. Život v srdci velkoměsta, dialog s kulturní elitou, kázání zaměřené na hledající a na ty, kdo nevěří, různé vzdělávací iniciativy vyžadují speciální osobní dispozice, zkušenosti a přípravu. Je snadnější vystavět zdi než vytvořit komunitu, která dokáže lidi přitáhnout.

Když mluvíme o Praze, patří k ní ještě něco významného, totiž malé nakladatelství Krystal OP. Pomocí zcela skromných prostředků dokonale plní svůj úkol a tak napomáhá rozvoji křesťanské formace. Povzbudíme vás, abyste v této důležité práci pokračovali.

Studium

Hovoříme-li o pastoračních prioritách provincie, je třeba zároveň myslet na to, že by bratří měli být připraveni, aby dokázali tyto priority naplnit. Naše společnost se vyznačuje ve všech sférách vysokou úrovní specializace a profesionalizace. Neměli bychom, a někdy ani nesmíme této tendenci podléhat, ale něčemu se od ní můžeme naučit. Má-li člověk vést dialog s nevěřícími nebo přednášet na univerzitě, musí se na to dobře připravit. Podobně pro každou farní práci je zapotřebí mít patřičné vzdělání.

Provincie už vytyčila studijní strategii, jejímž cílem je zformování Generálního studia a výchova odborníků pro specifické druhy apoštolátu (APK Olomouc 2006, č. 62). Pro další úspěšný vývoj je nutné mít na mysli konkrétní místa pastorační činnosti bratří. Je třeba sladit studijní program a pastorační priority. Například perspektiva dialogu s nevěřícími by měla vést k tomu, aby se někteří bratří specializovali na filosofii. Nebo velký počet farních správ by měl motivovat bratry ke studiu pastorální teologie. (...)

Společný život

Udělal na nás velký dojem, jak se snažíte budovat společný život a obnovit provincii na pevném základě modlitby a řeholního života. Je vidět, že po dlouhé době, kdy jste nemohli vést řádný společný život, a po krizovém období prvních let normální existence jste zvolili dobrou cestu.

Má-li se však u vás život bratří dále rozvíjet, vyžaduje to některé podstatné prvky.

Především vás naléhavě žádáme, abyste obnovili společná setkání ve všech podobách, jež jsou zmíněny v našich konstitucích (viz LCO 6, 7 § I-II; AGK Providence 2001, č. 274). (...)

Chtěli bychom vás také upozornit na důležitost rekreací a neformálních rozhovorů. Komunita potřebuje prostor, v němž může sdílet nejen svoji víru, ale i své problémy, starosti a radosti. Abychom se stali bratry, musíme se nejprve stát lidmi. (...)

Vybízíme vás rovněž, abyste pokračovali ve snaze o rozvoj důstojnosti modlitebního života v komunitách. Bylo by velmi vhodné zavést zpěv některých částí liturgie hodin tam, kde to dosud není běžné. Navrhujeme vám, abyste našli způsob, jak zapojit do svých modliteb věřící laiky (viz LCO 58; 65).

Řízení a hospodaření

S radostí jsme viděli, že když byla řeč o problémech vaší provincie, nikdo neukazoval na druhého jako na příčinu existujících potíží. Bratři respektují představené a důvěřují jim. To je dobrý vklad pro zachování pokojného ovzduší a pro další růst provincie. I přítomnost dvou bývalých provinciálů v provinční radě je zřejmým výrazem jednoty a kontinuity.

Jak víte, je třeba stále posilovat a prohlubovat vzájemnou důvěru, která je základem našeho poslání, a v tom nám může velice pomoci, jak již bylo řečeno, průhlednost při každém rozhodování. Základní podmínkou, aby se mohl uskutečnit jakýkoli společný plán, je zdařilá komunikace. Podstatnou roli zde hraje i to, jakým způsobem se konají kapituly a volby. Stále se musíme učit dominikánskému způsobu rozhodování. (...)

Dominikánská rodina

Děkujeme Bohu za přítomnost kontemplativních mnišek v provincii. Velice rádi jsme také sledovali vaši tvůrčí spolupráci. I když obě komunity mají před sebou vážné rozhodnutí v souvislosti se změnou místa, přejeme vám, aby se vaše vzájemné porozumění prohlubovalo a aby rostla vaše vzájemná úcta, takže se budete navzájem obohacovat při hledání dalších cest dominikánského kontemplativního života v České republice.

Setkání s kongregačními sestrami a s dominikánskými laiky nám ukázalo různorodost sdružení, v nichž naše sestry a bratři laici žijí a pracují i tam, kde se nevyskytují komunity bratří.

Vybízíme bratry, aby poskytovali členům laických sdružení kvalitní dominikánskou formaci. Jedině ta může být základem našeho společného poslání a posilovat v nás vědomí, že patříme k jedné rodině hlásající evangelium.

Závěr

Ještě jednou děkujeme všem bratřím provincie za vaši důvěru a bratrskou lásku. Jsme vděční za vaši službu i za samo svědectví vašeho života. (...)

Prosíme vás, abyste na nás pamatovali ve svých modlitbách, jako i my budeme určitě pamatovat na vás.

Dáno v Římě 24. června, když si připomínáme Narození sv. Jana Křtitele.

fr. Wojciech Delik OP
socius pro střední a východní Evropu

fr. Carlos A. Aspiroz Costa OP
magistr řádu

převzato z OPuscula 9/2009

Stálá formace

V rámci pavlovského roku probíráme **listy sv. Pavla**:

- (1) (září): Filipským a Koloským
- (2) (listopad): 1. a 2. Tesalonickým
- (3) (prosinec): pastorální (1. a 2. Timoteovi, Titovi, Filemonovi)

V říjnu, tedy příští schůzku, slavíme volby rady našeho MS.

Společný život

V červnu jsem zanesl starší Dopisy těm našim členům, kteří nedocházejí na schůzky a každému jsem poslal i dopis (viz níže). Prosím o modlitbu za všechny, kteří mají nějaké závazky k dominikánské rodině a nemohou je plnit a nebo se jim to – ať už z jakéhokoli důvodu – nedaří.

V Aši 7.6.2009

Drahá sestro/Drahý bratře v Kristu a sv. Dominiku,

zasílám Vám některá čísla minulých Dopisů, abyste aspoň jejich prostřednictvím mohla/mohl sdílet s námi jednotu dominikánské rodiny, do které patříte a která se za Vás modlí.

Budu Vám vděčen, když o sobě dáte aspoň stručnou zprávu, abychom o Vás věděli a mohli Bohu předložit v modlitbách konkrétní prosby za Vás.

Pokud Vaše zdraví a možnosti dovolí, budu Velmi rád, setkáme-li se někdy osobně. 8. srpna slavíme v Plzni slavnost sv. o. Dominika, od září do června se naše Místní sdružení setkává každé první úterý v měsíci od 16 hodin, případně si spolu můžeme domluvit setkání i mimo tyto termíny.

Požehnání od Trojjediného Boha a přímluvy Panny Marie a sv. Dominika Vám vyprošuje

Vincenc
představený
Místní sdružení Plzeň
Laická sdružení sv. Dominika

Kontakt nemám vůbec na tyto naše členy: Dáša Edita Blažková, Ludmila Kateřina Keplová, Miroslav Augustin Nečas. Pokud někdo o někom z tohoto seznamu ví, prosím o informaci.

Vincenc

Svolávací listina k volbám rady

Drahé sestry a drazí bratři,

uplynuly tři roky funkčního období současné rady. Proto Vás všechny zvu na říjnovou schůzku v **úterý 6. 10.**, kdy budeme **od 16 hodin** slavit volby nové rady a nového představeného.

Prosím Vás všechny o modlitby za zdárný průběh voleb a za dary Ducha sv. pro voliče. Voličům pak připomínám jejich povinnost stanovenou článkem 32 našich Partikulárních směrnic dostavit se k volbě.

Voliči pro nadcházející volbu jsou (v souladu s čl. 31) tyto:
sr. Růžena Krondlová, Monika Lhotáková, Terezie Pázralová, Zdislava Prošková, Judita Šmolíková, Zdislava Švarcová, Kateřina Taliánová, Zdislava Tvrdíková, Jana Tyrpeklová, Klára Vídeňská, Josefa Ziková,
fr. Jakub Brůha, Vincenc Horáček, Tomáš Mička, Mannes Svejkovský.

Děkuji za zdárný průběh zářijové schůzky, na kterou jsem se z pracovních důvodů nemohl dostavit. Proto (a pro jistotu) zasílám tyto Dopisy všem voličům.

Z téhož důvodu svolávám schůzku dosavadní rady na úterý 6. října v 15:30.

V Kristu, Marii a sv. O. Dominiku Váš Vincenc

Prosby o modlitby

a) obecné (převzato z OPuscula):

... za magistra řádu

... za otce provinciála fr. Benedikta OP a bratry
zastávající provinční officia

... za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá
rozhodnutí

... za projekt přestavby pražského kláštera

... za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny

... za naše bratry a sestry, kteří kdekoli na světě trpí kvůli
výkonu své služby

... za apoštolské působení v médiích, především na internetu

... za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA

... za nemocné členy, příbuzné a přátele dominikánské rodiny

... za uzdravení sestry Imeldy z jirkovského sdružení LSSD

... za naše bratry a sestry působící ve školství

... za naše bratry studenty ve Francii

... za znojemské mnišky, které hledají nový příbytek

... za farnost v Praze na Zlíchově a za misijní středisko
na Barrandově

... za rozvoj teologie a křesťanské filosofie na Teologické
fakultě v Českých Budějovicích

... za Petra Postupu, aby našel zaměstnání

b) speciální (MS Plzeň):

... za naše zemřelé členy známé i neznámé

- ... za naše nemocné členy
- ... za uzdravení sestry Josefy Zikové
- ... za naše členy, kteří se nemohou dostavovat na společná setkání
- ... za naše členy, kteří s naším MS nejsou v kontaktu
- ... za našeho řádového asistenta otce Prokopa
- ... za farnost v Dobřanech
- ... za bratry v plzeňském konventu
- ... za farnost u Panny Marie Růžencové v Plzni
- ... za farnosti všech našich bratří a sester
- ... za zdárný a požehnaný průběh říjnových voleb naší rady a našeho představeného

Oáza

Oáza je křesťanské sdružení mladých lidí. Ti se pravidelně scházejí během víkendů a v průběhu roku mají možnost se zúčastnit formačních setkání, kde hlouběji pronikají do křesťanského způsobu myšlení a života. Tato formační setkání trvají tři roky, jsou rozdělena do tří fází a odehrávají se na různých místech. Letos se mládež sešla v Hradišti u Plzně na faře, která byla nabídnuta otci dominikánu Janu Rajlichovi, který tato setkání mládeže obstarává. Hradiště se nachází ve velmi pěkné krajině a je ideálním prostředím pro rozjímání.

V první fázi formace by se mladí lidé měli osobně setkat s Bohem skrze osobní modlitbu a rozjímání nad Písmem. Druhá fáze je zaměřena na hledání a poznání sebe samého a porozumění

druhým lidem, které je nezbytné při budování společenství. Mladí se také seznamují s jednotlivými obdobími církevního roku a aktivně se podílejí na mši svaté. Třetí fáze formace je orientována na pomoc při hledání životního poslání (manželství, řeholní život, kněžství). Aktivní život uvnitř církve a snaha o duchovní růst jsou vodítky při snaze o poznání své životní cesty.

V Oáze jsem se ocitla díky Helence Váchalové, která se zmínila, že služba v Oáze je mnohdy pro jednu osobu náročná. Souhlasila jsem s pomocí a vypomáhala v kuchyni během víkendů. Toto léto jsem se poprvé zúčastnila formačního setkání, konkrétně druhé fáze, která je nazvaná Exodus a trvala 2 týdny. Program pro účastníky byl bohatý. Den byl naplněn modlitbou breviáře, rozjímáním nad Písmem svatým a aktivitami, které pomáhaly poznat svou povahu a sebe sama. Každý večer byl nazván „veselým večerem“ a byl dobou, kdy se mládež pobavila při hrách a scénkách. Den byl vždy završen bohoslužbou slova. Stravování účastníků bylo rozmanité a probíhalo v závislosti na liturgickém období, které bylo aktuálně na programu. Zažili jsme tedy post i agapé. Postní způsob stravování byl pro mnohé náročný a i mladí byli reptaví jako Izraelité vyvedení z Egypta. Na pomyslné zdi nářků, kam mohli mladí anonymně umísťovat své postřehy k formaci, se objevila úsměvná poznámka „chci maso“. Do kuchyně se nechodilo jenom na jídlo, ale i popovídat si, vyslechnout radu či nabídnout pomoc. Občas zavítal i pes Pluto a nejen pro pohlazení. Jeho postoj k postu byl zcela odmítavý.

Účastníky vedla mladičká animátorka, která si sotva sama prošla formací a sama si říkala „rychlouška“. Ač nezkušená, vedla si znamenitě a odpovědně. Byla úžasným nástrojem Božím.

Patnáctý den Oázy při přípravě snídaně nás jeden z mladých mužů překvapil s oznámením, že ač nerad, odjíždí. Musel, aby nezmeškal poslední termín podávání přihlášek do semináře.

Závěrem bych ráda poznamenala, že služba v Oáze je sice náročná, ale krásná. Je také velkým obohacením osobním. Chci také tímto poděkovat všem, kteří mojí službu nepřijali jako samozřejmost, přesto, že se mi to mnohdy stává.

Bylo pro mne velkým povzbuzením vidět zdravé mladé lidi, kteří se ochotně a upřímně modlí, jsou vůči sobě otevření a mají vůli si pomáhat. Víra je přirozenou součástí jejich životů a přináší jim radost. Tito mladí jsou šťastní aniž by k tomu potřebovali lákadla tohoto světa jako alkohol či cigarety. Pobyt v tomto křesťanském společenství je skvělou příležitostí při hledání osobního vztahu k Bohu a také hledání své pozice v rámci církevního společenství. Celá akce byla svědectvím, že katolická církev nevymírá a Pán stále posílá do světa mladé, aby šířili světlo, radost a pokoj. Díky Bohu, že povolal a obdařil dary otce Jana pro tuto službu. Jemu zase patří dík, že odpověděl na boží volání a přijal tuto nelehkou službu formace mladých lidí. Vyprošujme mu hodně zdraví, trpělivosti a nadšení pro vedení mládeže, kde je pro mladé otcem, učitelem a průvodcem na jejich osobní cestě k Bohu. Mnozí mladí jistě obohatí život farnosti a je možné, že někteří mladí rozšíří i řady řehole.

Marie Zdislava

Přejeme hojnost Božího požehnání:

Narozeniny

Jeroným Ježík	3.9.1970
Zdislava Švarcová	18.9.1957
†Antonína Anna Hasmanová	21.9.1908
Zdislava Prošková	1.10.1925

Časné sliby

† Anunciáta Pirnerová	IX.1949
Zdislava Prošková	IX.1949
Jordán Basl	6.10.1995
Jakub Brůha	6.10.1995

Věčné sliby

P. Vojtěch Soudský	10.9.1982
Kateřina Hyláková	19.9.1997

Úmrtí

† Anunciáta Věra Pirnerová	3.10.2008
† Patrik Antonín Vlasák	4.10.1995

Svátek

Terezie (od Dítěte Ježíše) Šašková 1.10.

☺ **ZPRÁVY** ☹

Příští schůzka MS bude **6. října** od 16 hod. a budeme slavit volby rady a představeného našeho MS (viz str. 11).

DOPISY - informační měsíčník laiků O.P. Vydává Laické sdružení sv. Dominika - Místní sdružení Panny Marie Růžencové, Jiráskovo nám. 30, 301 54 Plzeň; <http://pmr.op.cz>; e-mail: j.horacek@centrum.cz.

Pouze pro vnitřní potřebu. Neprodejně. Odpovědný redaktor Jan Vincenc Horáček.

Příspěvky zasílejte na výše uvedené adresy. Redaktor si vyhrazuje právo příspěvky upravovat a krátit.